

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2832/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Миљана Светозаревић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., кога заступа пуномоћник Димитрије Зарић, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора по тужби 142.000,00 динара, а по противтужбени 730.318,69 динара, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4375/18 од 26.03.2019.године, у седници већа одржаној 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4375/18 од 26.03.2019.године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4375/18 од 26.03.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П бр. 811/15 од 13.03.2018.године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му исплати на име противвредности дрвне масе у количини од 67,276 м² износ од 142.020,00 динара, са законском затезном каматом на овај износ почев од 13.03.2018.године па до коначне исплате, а у делу захтева да му тужени на досуђени новчани износ исплати затезну камату за период од 14.10.2016.године до 13.03.2018.године тужбени захтев је одбијен. Ставом другим одбијен је противтужбени захтев којим је тужени-противтужилац тражио да се обавезе тужилац-противтужени да му накнади материјалну штету у износу од 730.318,69 динара и то на име прекорачења количине посечених стабала преко уговорених 700 м³ у количини од 115.117 м³, вредности од 254.108,69 динара, на име изгубљене добити за посечених 348 стабала малог пречника која нису сазрела за сечу износ од 476.210,00 динара са законском затезном каматом на досуђени износ почев од правноснажности пресуде па до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 144.342,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4375/18 од 26.03.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 811/15 од 13.03.2018.године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац је изјавио благовремену ревизију с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени из разлога што у предметном поступку није потребно уједначити судску праксу имајући у виду да нижестепене пресуде садрже одлуке о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим правним ставовима Врховног касационог суда по питању накнаде штете из уговора. Тужени-противтужилац у суштини оспорава утврђено чињенично стање из којих разлога се ревизија у смислу члана 404. став 1. ЗПП не може изјавити.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је суду 01.07.2015.године. Вредност предмета спора по тужби је 142.020,00 динара. Противтужба ради накнаде штете (изгубљене добити) поднета је 09.10.2015.године. Вредност предмета спора по противтужби је 730.318,69 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора и по тужби и по противтужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

Из изложених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**